

НАДСИЛАТИ — ПОСИЛАТИ — ВІДПРАВЛЯТИ

Один популярний посібник з сучасної ділової мови містить таку пораду: мовляв, *посилати* можна лист, а *відправляти* — телеграму. Чи справді це так?

У Словнику української мови читаємо, що дієслова *посилати* та *відправляти* є синонімами і навіть тлумачаться один за допомогою другого. Отже, *посилати* — ‘*відправляти* що-небудь поштою, передавати через посильного; надсилати’; *відправляти* — ‘*посилати*, відсилати щось куди-небудь, організувати відсилення, перевезення чогось’. Тут же цитовано наших класиків: «Кривинюк наганяє, щоб дописувала, бо має йти на вокзал *відправляти* листа» (Леся Українка); «— *Відправте* свою пошту та й підночуйте в мене» (М. Коцюбинський). Цю подібність і взаємозамінність дієслів підкреслено й у тлумаченні слова *телеграма*, яку можна *давати* (*дати, посилати, послати*), тобто ‘відправляти якесь повідомлення телеграфом’. Відомий розмовний фразеологізм *бити телеграму*.

Наведені слова синонімізуються і з лексемою *надсилати* — ‘доставляти, посилати що-небудь поштою або через когось; посилати’. Пам’ятаєте, у Ліни Костенко: «Пишіть листи і *надсилайте* вчасно, Коли їх ждуть далекі адресати...». *Надсилати*, як показують матеріали картотеки Інституту української мови, можна *матеріал, гроші, посилку, відповідь, вітання, співчуття, запрошення, лист, бандероль, повідомлення*. Ці ж іменники поєднуються зі словом *посилати*. Слова *гроші* та *лист* можуть вживатися й у родовому відмінку — *грошей, листа*. Поширений вислів *посилати бандероллю*.

Отже, *листа* й *телеграму* можна і *посилати*, і *надсилати*, і *відправляти*.

Світлана Бирик